

TERCIÁŘSKÉ LISTY

prosinec 2018

Zpravodaj MBS SFRŽ Pizeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

František
Alena Režná
(píseň)

Kráčel pustinou muž, měl na srdci píseň,
snad ptáci jeho hlas uslyší.
Na kutně kříž jen vápnem malovaný,
co smyje dešť, jen co zaprší.

Bratříčku dní a nocí,
bratříčku zhaslých sluncí,
na svý dlouhý cestě z potoků jsi pil.
Bratříčku, hlavu zvedni,
tisíc roků po poledni,
ve kterém jsi smrt
jako svou sestru pozdravil.

Ptáci se rozlétají zpívat tvou píseň,
snad lidé jejich hlas uslyší.
Život vlít do kamení,
pomáhat nést utrpení,
děkovat za kapky deště, když se rozprší.

Bratříčku dní a nocí,
bratříčku zhaslých sluncí,
na svý dlouhý cestě z potoků jsi pil.
Bratříčku, hlavu zvedni,
tisíc roků po poledni,
ve kterém jsi smrt
jako svou sestru pozdravil.

Služba „u betléma“

Naše bratrské společenství již řadu let nabízí vánoční pomoc formou služby u vystavených unikátních jesliček v domovském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Je to vhodná příležitost k minisetkáním s neběžnými návštěvníky kostela i čas k usebrání v tichu před oltářem. Pán žehnej všem pomocníkům!

Informace pro služebníky

„u betléma“: Největší plzeňský betlém se nachází v kostele Nanebevzetí Panny Marie u františkánů. Objednali ho manželé Liškovi u tyrolské firmy Stufflesser. Postavy (mezi nimi také vyobrazení donátorů - ženy se džbánem na hlavě a pastýře s jehňátkem na ramenou) v téměř životní velikosti putovaly do Čech v roce 1938. Vlák byl ovšem v Mnichově kvůli podezřelému nákladu zastaven. Figury tak nestihly docestovat před Vánoce, lidé je poprvé spatřili až 6. ledna 1939. (ajš)

Od kajcníků k Sekulárnímu františkánskému řádu

Tento rok slavíme 40. výročí řehole Sekulárního františkánského řádu. Byla vyhlášena 24. 6. 1978. Proč je výročí řehole tak důležité a proč je slavit? Více se dočteme v článku v prosincovém Zpravodaji Národního společenství. Celý text Krátkých dějin SFR přeložil z itaštiny Bonaventura Štivar OFMCap. Nalezneš jej na www.sfr.cz – historie.

Práce na vzniku nové řehole měla tyto cíle k obnově řádu Terciářů sv. Františka:

- návrat ke kořenům a pozornost vůči Duchu svatému ve znameních doby
- být opravdovým šířitelem spravedlnosti a pokoje a hlasatelem radosti a naděje
- modlitba a rozvíjení vnitřního života s Duchem svatým

Národní rada SFR v ČR pod vedením Františka Reichla formulovala v roce 2018 tyto závěry pro návrat ke kořenům terciářské spirituality (navazuje tím na celé osmisetleté období):

- **starší členové MBS** se mohou zapojit pravidelnou modlitbou (viz např.: Františkova modlitební skupina)
- **mladší členové MBS** se mohou zapojit péčí o „chudé“ v jejich blízkém okolí (tam, kam dosáhnou jejich možnosti). (pozn. flk: *Chudí jsou dle*

mého seniorů, matky s dětmi, naši sousedé v nouzi apod. – vizte též Mezinárodní den chudých)

- **formace se v MBS** se může zaměřit na budování opravdového bratrství mezi sebou. Je zapotřebí nezasloužené lásky, odpouštění, vzájemné duchovní i materiální pomoci jako v prvotní církvi a podle života sv. Františka a jeho bratrů se zdůrazněním Krista jako našeho vzoru. Opravdové bratrství v dnešním světě chybí a může se tedy stát základem dalšího růstu. (flk)

Úmysly

Svatého otce Františka pro rok 2018

svěřené celosvětové síti Modlitby s papežem (Apoštolátu modlitby)

Říjen 2018

Evangelizační úmysl: Ve službě předávání víry – aby všichni, kdo slouží při předávání víry aktivně, v dialogu se světem kultury nacházeli jazyk vhodný pro naši dobu.

Národní úmysl: aby křesťané pěstovali ve svém srdci hlubokou touhu po živém Bohu. (srv. Žl 63/62)

(papež František, Vatikán, 13. února 2017)

Františkánskou cestou

Anežka Jitka Polívková a Anežka Alena Vadlejchová

– tvůrkyně církevních praporů a korouhví

O tom, jak se nevěřící myslivci modlili a kam až to došlo

„Pane faráři (pozn.: jedná se o syna Jitky Polívkové), po vsi se povídá, že jste v civilu hajný.“

„Ano, tentokrát jde o pravdivý drb.“ „Nechtěl byste jít s námi zítra ve tři odpoledne na hon? Začínáme loveckou sezonu tamhle u toho lesa.“ Ve stanovenou hodinu se myslivci sešli a nechyběl ani místní kněz. Nestačil se ovšem divit, když 20 tvrdých mužů, každý s puškou na rameni, smeklo před sochou sv. Huberta a pokorně prosili o ochranu.

Cestou zpět do vsi se chytil kněze předseda spolku. „Pane faráři, jsem už starý a nemocný a dlouho už tuto funkci zastávat nebudu. Asi se mi nesplní sen, aby naše sdružení mělo vlastní korouhev sv. Huberta. Stojí to moc peněz a já ani nevím, komu bych tuto práci měl zadat.“ Velebníček přišel na faru, ze stěny sundal obrázek sv. Huberta, naskenoval ho a odeslal do firmy, kde vytisknou vše. Pak zvedl telefon: „Hele, co děláš?“ Tuhle otázku nemám ráda. Páchne prací na dálku. „Do dvou dnů Ti přijde balík a v něm

obrázek sv. Huberta na fotoplátně. Potřeboval z toho bych ušít korouhev.“ Vyslechla jsem si výše uvedený příběh a přislíbila korouhev ušít, aby se náklady co nejvíce zmenšily. Protože jsem nikdy nic podobného nedělala, začala jsem s prosbou ke sv. Hubertovi a to se během realizace často opakovalo.

Myslivci byli z korouhve dojatí. Jen ta mladší generace dodala, že by chtěli i sv. Eustacha a na korouhvi název jejich spolku. Zase jsem zvedla zvonící telefon, abych se dozvěděla, že budu šít takové ještě tři. Jenže kde vzít obrázek sv. Eustacha. Akademická malířka slíbila namalovat zmíněný obrázek v roce 2019. To nepřipadalo v úvahu, protože na 3. 11. 2018 byla zmluvena skupina těch nejlepších hornistů v Čechách a pan biskup měl datum zapsané ve svém diáři. Pan farář se obrátil na Ali Vadlejchovou. Jenže ta ho znala jako dítě a netušila, jaký puntíčkář z něho vyrostl. Ali pokorně opravila některé z jeho připomínek a koncem června byl obrázek sv. Eustacha na světě. Prošel stejnou cestou jako sv. Hubert, až skončil v mém šicím stroji. Když myslivci viděli 3. 11. výsledky naší práce, notně troubili do kapesníků, aby zakryli své dojetí. Všichni si na tuto slávu pořídili nové uniformy. Ve zmíněný den ve tři odpoledne měli nácvik v kostele. „Pane faráři, nechceme tam vypadat jako návštěva, ale chceme zapadnout“. Slavnost byla umocněna i přítomností velmistra řádu sv. Huberta s doprovodem a europoslance, který pochází z tohoto kraje. Co vyluzovali hornisté, hladilo po duši. Při slavnostní večeři řekl pan biskup, že neumí pochopit, že tak celkem malá farnost může připravit tak velkou a okázalou slavnost. U večeře jsme s Ali seděli s velmistrem řádu sv. Huberta a dozvěděli jsme se o tomto řádu opravdu hodně. Mezi jiným i to, že na takové věci, jako jsou korouhve apod., mají vybranou firmu, která není ale vůbec levná. „A co jste si za práci řekly vy dvě?“ „Pán Bůh zaplať a ještě jsme dostaly prémii v podobě biskupského požehnání. My jsme totiž františkánky.“ Při odchodu z restaurace jsem ještě korouhve na rozloučenou pohládila. Dva „kamarádi“ v nebi nám však zůstanou. (Anežka Jitka Polívková)

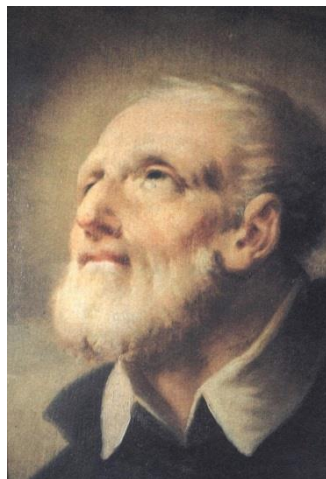
Lidé, kteří měnili svět Jan a Filip, láska v akci

... byl název již deváté přednášky **Martina Šimka** v jeho ročním cyklu Evangelického sboru v Přešticích nazvaném „Lidé, kteří měnili svět“, jež se uskutečnila ve čtvrtek 22. listopadu 2018 v přeštickém Kulturním a komunitním centru a jíž jsme se zúčastnili. Martin nebyl v dobré zdravotní kondici, ale přesto podal opět zasvěcený pohled na obě významné osobnosti.

Z poznámek:

Jan Amos Komenský (28. 3. 1592 jihovýchodní Morava – 15. 11. 1670 Amsterdam) a Filip Neri (21. 7. 1515 Florencie – 26. 5. 1595 Řím) se nikdy nesetkali. Filip byl o dvě generace starší. Oba však v době, která tomu nepřála, přinesli z nebe na zem lásku. Jan, vědec a pedagog, jenž po sobě zanechal mnoho knih, byl hlubokým křesťanem. Filip nebyl tak proslulý, ale uchvacoval lidi svým životním stylem.

Filip Neri žil v Itálii 16. století a byl současníkem Ignáce z Loyoly a Terezie z Avilly, od kterých se velmi učil, ač s nimi sdílel stejný cíl – obnovit křesťanství. Filip se setkal s Ignácem a přirovnal ho ke zvonu. Filip pomáhal dětem na ulici, sirotkům, kteří tvořili gangy a živil se odpadky, krádežemi, prostitutí ... tehdy to bylo běžné. Zřídil např. improvizované hřiště pro tyto děti a na otázku, jak může snášet jejich křik, odpověděl: „Jen ať si řvou. Hlavně když nehřeší!“

Pocházel z Florencie, miloval krásu a umění. Pocházel ze středostavovské rodiny, jeho otec byl „notář chudých“. Za jeho života se válčilo (medicejští vyhnání, fanatický dominikánský mnich Girolamo Savonarola – podobně jako za Kalvína v Ženevě – procesy s lidmi, kteří se špatně modlili, veřejné pálení uměleckých děl; teror po návratu Medicejů ...) a tyto útrapy přivedly Filipa k Bohu. Byl poslán do služby ke strýci do San Germana, obchodníku s látkami. Blízko se nachází klášter Monte Casino a Filip vyhledával rozhovory s mnichy. Odešel do Říma a zvažoval cestu do Svaté země nebo kněžský život. Aby se uživil, našel si práci u bohatého Florentěana, kde se stal za jídlo a přístřeší učitelem jeho dětí. Oba chlapce vychoval ke kněžství. Měl čas k toulkám po Římě, hovořil s nejchudšími, žebrel pro děti z ulice. Traduje se historka, kdy ho potkal jeden jeho známý, strážník, a ptal se ho: „Oni tě poslouchají? Nikdy nikoho neposlouchali!“ A Filip na to: „Jak mají někoho poslechnout, když nikdo nenaslouchá jim?“ Vedl děti k žebrání, ne ke krádežím, hledal jim práci ... Další

gangy profitovaly z těchto dětských gangů, braly jim výtěžek, členové těchto gangů byli kuplíři ... Filip proti nim bojoval, v jednom gangu byl i syn kardinála.

Filip vystudoval a stal se knězem. Odvrhl pak knihy a učení a věnoval se poutníkům, kteří přicházeli do Říma. Založil dům pro poutníky a obstaral za krátký čas půl milionu poutníků. Založil také bratrstvo oratoriánů, které se staralo o zlepšení kvality špitálů – aby v nich byli lékaři a dodržovala se hygienická pravidla ... Zároveň mluvil s lidmi o Kristu, o potřebě opravdového obrácení.

Dva z jeho žáků se stali kardinály, měl jejich portréty ve svém skromném příbytku, ale jejich erby na obrazech přelepil obrázky s lebkou a kostmi (memento mori – pamatuj, že jsi smrtelný). Jeden truhlář měl dceru, která měla vidění, že ji v noci navštěvují svatí a andělé. Filip mu poradil, aby jí rychle opatřil hodného manžela. Filip také organizoval slavnosti a pouti. Byl stále veselý a v dobré náladě. Žil v chudé čtvrti, v malé komůrce. Když byl nucen se přestěhovat na důstojnější místo, a to v den, kdy měl přichystané procesí, spojil procesí se stěhováním, účastníci procesí nesli se zpěvem a modlitbami jeho skromný nábytek a přitom obcházeli římská poutní místa. Filip to komentoval slovy: „Nechtěl jsem urazit Krista ani kardinála.“ Často nechával při bohoslužbách promlouvat děti, což tehdy bylo na hranici přípustnosti.

Na konci života – měl stále málo času – se často modlil v noci. Kolem kostela se prý rozlévala velká záře, ale uvnitř byla tma a Filip ležel před oltářem a šeptal: „Bože, Bože ...“ Směřoval k nebi. Když pak balzamovali jeho tělo, některá žebra v blízkosti srdce byla vypáčena ven. Říkal: „Cítím Boha tak blízko, až to bolí.“

Jan Amos Komenský – z mnoha Komenského myšlenek vybral Martin Šimek na úvod citát: „Nebot' svoboda je nejskvělejší lidský statek, stvořený spolu s člověkem a od něho neodlučitelný.“ Komenský byl genius proslulý ve světě, jenž po sobě zanechal obrovské dílo. Církev na Moravě měla v jeho čase dobře nakročeno, kdyby její činnost nebyla přerušena. Je důležité, že zůstala aspoň Bible kralická. Jan byl především velký křesťan, a kdyby měl klid a čas na vytvoření pansofie, asi by skloubil víru a rozum. Pokoušel se o ekumenický dialog mezi církvemi, ale jeho dílo zůstalo nedokončeno. V Lešně skončilo v plamenech 120 děl z celkem 500 napsaných. V pansofii na Komenského navázal René Descartes. Následky oddělení víry a rozumu je současné odcizení světa, relativizace hodnot a pravdy ve jménu svobody. Člověk má směřovat k Bohu. Ale nyní je v rozporu na jedné straně fundamentalismus („Vystřelte můj mozek na Měsíc.“) a na straně druhé radikální ateismus.

Jan vroucně miloval Moravu, místo svého dětství. Jeho předkové žili na Uherskobrodsku a jednalo se o početnou chudou rodinu. Zvažují se tři místa jeho narození – Nivnice, Komno a Uherský Brod. Brzy přišel o rodiče a byl vychován u příbuzných. Studoval v Přerově a později v Heidelbergu. Celý život hledal dialog a na univerzitě se setkává se svobodným duchem, studují zde katolíci, luteráni i kalvinisté, účastní se bohatých diskusí. Po návratu se stává učitelem ve Fulneku. Jeho patronem byl Karel starší ze Žerotína (klientelismus tehdy nebyl ničím hanlivým; naopak komu se dařilo, měl pomáhat jiným; byla to společenská norma). Komenský žil v nebezpečné pobělohorské době, z učitele se stává psancem. Několik let se skrývá, a protože nechtěl přestoupit ve víře, odchází do exilu (Lešno). Při morové ráně přichází o ženu a dvě děti. Tehdy píše Labyrint světa a ráj srdce. Psát začíná až v exilu, v první fázi česky a pro Čechy, pak i v jiných jazycích. Stává se křesťanem bez přívlastku a začíná sloužit Bohu a lidstvu.

Ve Slezsku žili Češi, Poláci a Němci, byl tam menší vliv šlechty a mix obyvatelstva. Venkov byl spíše polský, město německé a české. Byl zde silný vliv českých bratří a luteránů. V Lešnu pobýval Komenský celkem třikrát, strávil zde třetinu života. Zde se také stává biskupem českých bratří a píše teologické spisy, např. Příručku pro kazatele. Pere se v něm pedagog s kazatelem. Podává přesný návod, dílo je systematické a syntetické. Jeho Brána jazykům otevřená získala tehdy ohlas až v Anglii. Evropu tehdy proudili různí poutníci a do Lešna se dostal Samuel Hortlib (Hortlieb), jenž měl blízko i k anglickému královskému dvoru. Vytváří síť významných osob v Evropě. V tehdy celkem klidné Anglii potkává Hortlib české studenty a dává jim peníze pro Komenského, aby přijel do Anglie. Hortlib je také zakladatelem veřejné knihovny, kde bylo možné zdarma půjčovat knihy. Jan byl v té době podruhé ženat, má několik dětí a žije v nuzných poměrech. Pozvání přijme, ale v Anglii žije jen krátce, neboť nastává občanská válka. Domluví mu tedy pobyt ve Švédsku (Stockholm a německý Elblag). Píše nové knihy, nastiňuje pansofii – zušlechtění člověka pomocí víry a vzdělání. Má mnoho práce, píše učebnice, má bohatou korespondenci. Do polské Toruně je svolána ekumenická konference, tím rozhněval luteránské Švédy a vrací se na dva roky do Lešna, pak dojíždí do Blatného potoka v Uhersku. Zde vzniká jeho Škola hrou. Po úmrtí patrona knížete Rákócziho se vrací zpátky do Lešna. Po vestfálském smíru zůstanou Čechy Habsburkům. Švédové bojují s Polskem a je naděje na osvobození Čech. Komenský s přáteli otevírají brány Lešna Švédům, tím město zachránil, ale polští sedláci to berou jako zradu a město vypálí. Komenský prchá a jeho třetí žena mu umírá. Posledních 14 let života stráví Komenský v Amsterdamu. Mír se pro něj stává nejvyšší hodnotou.

Je důležité, že svých hřiven využíval až do konce života. Ač jeho dílo shořelo v Lešně, neodchýlil se od víry. (ajš)

Sekulární františkánský řád – místní bratrské společenství Plzeň Kalendář leden 2019

3. 1. Modlíme se (se sv. Antonínem) - 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále rozjímavá četba z františkánských pramenů: Tomáš z Celana: První život a podivuhodné činy svatého Františka z Assisi - První životopis (1229) - II. kniha; VI. – X. kapitola; a debata k četbě s Františkem Lubošem

10. 1. Pomáháme (se sv. Anežkou) – 16.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou (Domeček bratří františkánů, Komenského 17, Plzeň); / 17.00 – návštěva někooho ze (starších) sester / bratří – dle domluvy

17. 1. Setkáváme se (se sv. Františkem) - 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 16.30: mše svatá v kostele NPM, 17.00: setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)

23. 1. Sdílíme se (se sv. Klárou) (pozor změna!) – 17.00: společná návštěva výstavy Z akademie do přírody / Podoby krajinomalby ve střední Evropě 1860 – 1890 (spojeno s komentovanou prohlídkou); sraz účastníků v 16.50 před galerií Masné krámy, Pražská 18, Plzeň (vstupné 70 Kč / snížené 35 Kč)

31. 1. Sdílíme se (se sv. Klárou) – setkání se nekoná, v úvaze jednání rady MBS

Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každý čtvrtek, raději si prosím ověřte na telefonu 607 607 511, že je vše podle plánu. Děkujeme.

SLAVÍME v prosinci 2018 a v lednu 2019

Profese:

Blažena Klečatská, Ludvík Milan Kučera a Marie Františka Ludmila Kučerová (20. 1. 1992)

Narozeniny:

Františka Římská Pavla Ženíšková (4. 12. 1945), Marie Františka Ludmila Kučerová (4. 12. 1955), Pavel Lukáš Ševčík (6. 12. 1984) a Terezie Dana Šedivá (20. 1. 1962)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada:

František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>

<https://www.facebook.com/mbsplzen>

